

'Rock and Fito y Fitipaldis'

Fito y Fitipaldis, dissabte a Cap Roig Foto: JOSÉ IRÚN.

Si els Jardins de Cap Roig de Calella de Palafrugell fossin un casino i la cartellera musical fos una jugada de pòquer, la carta de Fito y Fitipaldis seria una aposta segura. Prova d'això és que dissabte els responsables del festival van haver de posar el cartell de "Localitats exhaurides". Qui sabia a què anava s'ho va passar teta, i qui hi anava indecís va acabar el concert amb un somriure d'orella a orella i taral·leiant les cançons de tornada a casa. El senyor Adolfo Cabrales i els seus músics van començar la vetllada amb un plat fort: Por la boca vive el pez, un dels seus grans èxits de l'àlbum del 2006. Acostumats a un rock and rollintens, amb la interpretació d'aquesta primera peça ens advertia que el grup està en plena gira de teatre: cançons adaptades a ser escoltades des de la butaca. Sobra la luz i Me equivocaría otra vez van ser les següents, que van servir per escalfar motors fins que Fito va dir: "Volem?" A partir d'aquí, va ser un no parar de canvis de guitarres de Fito i Carlos

Raya; el so d'una mandolina, un cello –de mans d'Alejandro Climent– i un violí que van donar a les cançons un toc especial; saxos i flautes toades per Javi Alzola, i la bateria de Daniel Griffin. I, és clar, Joserra Senperena al piano i al Hammond, unes tecles que fan que les cançons sonin a això, a Fito y Fitipaldis. No van faltar Cerca de las vías, Como pollo sin cabeza, Me acordé de ti o La casa por el tejado, que va servir per donar pas al primer bis. Les cançons més emblemàtiques van costar, però van arribar en el tram final. Para toda la vida i Antes de que cuente hasta diez van servir perquè el públic d'aixequés indefinidament de les butaques. Les cireretes del pastís van venir de la mà d'Acabo de llegar, Al cantar –de l'època Platero y yo– i especialment la corejada Soldadito marinero. La gran festa de la música va acabar amb els tècnics de so onejant tovalloles a l'aire celebrant l'èxit, el públic demanant més i més i els músics amb infinites reverències de gratitud. Fito, com aquella cervesa, allà on va, triomfa.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-08-2013 Pàgina 11

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/668052-rock-and-fito-y-fitipaldis.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mex&utm_source=rss&utm_medium=mex&utm_campaign=rss